

tudi češki pesniki na slovenski jezik ali pa sečitajo slovenske knjige na Češkem, češke pa na Slovenskem v izvornikih. Čehi tudi čim dalje rajši prihajajo v naše planinske kraje. Da je to občevanje med našim jugom in češkim severom dandanes tako živahno, za vse to ima pred vsem Jan Lego neposredno ali posredno zaslugo . . .

Dne 14. septembra je praznoval gospod Jan Lego svoj sedemdeseti rojstni god. Fotografija, ki mi jo je poslal pred kratkim, mi kaže častitega ostarelega gospoda. Na njegovo teme je padel sneg sivih las, a njegove oči gledajo še takisto živo in iskreno kakor nekdanj. Njegovega srca pa se starost ni doteknila; to srce je še zmerom mlado in idealno kakor njega dni. Ko bi Slovani imeli več takih idealistov in kremenitih značajev, godilo bi se nam bolje, nego se nam godi v resnici. Nadejamo se, da breme let še ni upognilo njegovega zdravja in da nam ga vsem Bog ohrani do skrajne meje človeškega življenja.

Živio, Jan Lego!

Ana! . . .

Ana, oj Ana!
tebe kliče duša bolna,
od strasti mi otrovana!

Odprì, odprì mi srce,
da odpočijem,
da se naužijem
ljubezni, dókler je čas!

Glej, dolgi viseči most,
pod njim valoví bridkost,
na eni strani ti, Ana,
na drugi Nirvana,
a v sredi sem jaz!

Odpri srce meni,
duši izgubljeni,
duši zdivjani,
dokler je čas! . . .

Petruška.

